

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce **F. K.,** zastoupeného JUDr. Vlastimilem Vezdenkem, advokátem se sídlem Opava, Hauerova 3, proti žalovanému **Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj**, se sídlem Ostrava, Na Jízdárně 3162/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 7. 2017, č. j. 22 Af 69/2017 – 8,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Vlastimilu Vezdenkovi **se určuje** odměna za zastupování žalobce ve výši 4.114 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení nese stát.

Odůvodnění:

[1] Podáním ze dne 25. 7. 2016, doručeným Okresnímu soudu v Opavě (dále jen „okresní soud“) dne 27. 7. 2016, se žalobce domáhal zrušení exekučního příkazu vydaného žalovaným dne 18. 7. 2016 pod č. j. 2497966/16/3216-80542-806105 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Usnesením ze dne 29. 9. 2016, č. j. 17 Nc 1/2016 – 8, okresní soud řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí zastavil (výrok I.) a poučil žalobce, že proti exekučnímu příkazu lze podat žalobu ve správním soudnictví, přičemž podá-li ji ve lhůtě 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský

soud“), bude se za den podání žaloby považovat den, kdy okresnímu soudu došla žaloba v této věci, tj. 27. 7. 2016. Současně výrokem II. označeného usnesení okresní soud pro podání správní žaloby a řízení před krajským soudem stěžovatele osvobodil od soudních poplatků a ustanovil mu zástupcem advokáta JUDr. Vlastimila Vezdenka. Usnesení okresního soudu nabylo právní moci dne 21. 10. 2016.

[2] Podáním ze dne 10. 4. 2017 se žalobce dožadoval u okresního soudu sdělení o stavu řízení ohledně odvolání, které podal ke krajskému soudu proti usnesení okresního soudu ze dne 29. 9. 2016, č. j. 17 Nc 1/2016 - 8. Okresní soud přípisem ze dne 4. 5. 2017 žalobci sdělil, že v soudním spise se nenachází žádné odvolání a označené rozhodnutí je v právní moci s datem 21. 10. 2016. Současně byl žalobce vyzván, aby své tvrzení o podaném odvolání doložil stejnopisem odvolání a dokladem o tom, u kterého soudu bylo odvolání podáno, případně zda bylo zasláno poštou. Žalobce předložil dne 11. 5. 2017 odvolání datované 10. 10. 2016, bez jakéhokoli dokladu o jeho doručení. V dalším podání, doručeném okresnímu soudu dne 23. 5. 2017, žalobce uvedl, že dopis zaslal standardním poštovním doručením, protože má důvěru ve službu České pošty, a zároveň uvedl, že jeho odvolání je i správní žalobou. Okresní soud usnesením ze dne 12. 6. 2017, č. j. 17 Nc 1/2016 - 28, odvolání žalobce odmítl jako opožděné. Dále je, jako správní žalobu, postoupil krajskému soudu.

[3] Usnesením ze dne 27. 7. 2017, č. j. 22 Af 69/2017 – 8, krajský soud žalobu jako opožděnou odmítl, neboť ji žalobce nepodal ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení v občanském soudním řízení; za den podání žaloby proto nelze považovat den, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení. Krajský soud přitom zvažoval, zda podání ze dne 10. 10. 2016, které žalobce zaslal okresnímu soudu dne 11. 5. 2017, mohlo být svým obsahem správní žalobou; nicméně z obsahu soudního spisu sp. zn. 17 Nc 1/2016 okresního soudu zjistil, že nebyl předložen žádný doklad o tom, že toto podání bylo skutečně soudu doručeno (žalobce jej předložil toliko jako přílohu podání ze dne 11. 5. 2017). Ačkoliv byl žalobce k prokázání doručení okresní soudem vyzván, zůstal nečinným.

[4] Usnesení krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, v níž uplatňuje důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“).

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že podání ze dne 10. 10. 2016, adresované krajskému soudu prostřednictvím okresního soudu, odeslal dne 10. 10. 2016 jako standardní poštovní zásilku prostřednictvím České pošty s.p., přičemž předpokládal doručení i takové zásilky; doklad o odeslání zásilky proto k dispozici nemá. Na druhou stranu je však stěžovatel přesvědčen, že uvedená skutečnost by neměla být jednostranně hodnocena k jeho tíži, jak to učinil krajský soud. Dle jeho názoru pokud má soud pochybnosti o tom, zda předmětné podání bylo příslušnému soudu jako poštovní zásilka odesláno a doručeno, měla být tato pochybnost vyřešena v jeho prospěch, a to zejména s přihlédnutím k aktivitám, které v následujícím období vůči okresnímu soudu a krajskému soudu vyvíjel. Uvedený přístup by byl dle stěžovatele plně v souladu s principem

spravedlivého rozhodování, jakožto vůdčího a zásadního principu fungování soudní moci (zde odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 19. 6. 2017, sp. zn. III. ÚS 980/13).

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[7] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3, věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2, věty první s. ř. s.

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Jádrem kasační stížnosti je otázka, zda v případě absence tvrzeného podání ve spisu i absence dokladu o jeho předání poštovní přepravě, je jeho podatel povinen prokázat uplatnění takového podání či zda lze takovou situaci vykládat ve prospěch podatele.

[10] V nyní posuzovaném případě stěžovatel uplatnění podání datovaného dnem 10. 10. 2016 (jež má být správní žalobou), dříve než bylo předloženo jako příloha podání, adresovaného okresnímu soudu dne 11. 5. 2017, není schopen prokázat, neboť je, dle svého tvrzení, zaslal prostřednictvím České pošty s. p. jako *obyčejné psaní*.

[11] Nejvyšší správní soud se s posouzením této otázky krajským soudem ztotožňuje. Je totiž obecně známo (a ostatně se to i výslovně podává na webových stránkách České pošty s. p.), že *obyčejné psaní* je využíváno pro běžnou korespondenci, kdežto *doporučené psaní* je určeno pro korespondenci „kvalifikovanější“, neboť jeho účelem je stvrzení podání (v podobě podacího lístku); doporučené psaní tedy směřuje právě na ty případy, kdy má podatel uplatnění podání prokázat. Jestliže v nyní posuzované věci stěžovatel tvrzené podání (které má být správní žalobou a nejde tedy o běžnou korespondenci) zaslal toliko „obyčejně“, vědomě se tím vystavil riziku, že jeho uplatnění nebude v případě pochybností schopen prokázat. Stěžovatel je tak nucen nést následky vyplývající z jím použitého (respektive tvrzeného) způsobu doručování.

[12] Pro posuzovanou věc nicméně není rozhodující, kdy předmětné podání bylo doručeno okresnímu soudu, ale kdy se dostalo do dispozice soudu krajského. I kdyby totiž stěžovatel podal v otevřené lhůtě (tedy ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci jeho usnesení o zastavení řízení) správní žalobu k okresnímu soudu, nebylo by tím zahájeno řízení ve správním soudnictví. Nelze přehlédnout, že stěžovatel již žalobu proti rozhodnutí žalovaného u okresního soudu podal dříve (27. 7. 2016), řízení o této žalobě bylo zastaveno a stěžovatel byl výslovně poučen o možnosti podat ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci správní žalobu, včetně určení, který soud by byl k jejímu projednání a rozhodnutí věcně a místně příslušný. Na tyto situace přitom výslovně pamatuje i soudní řád správní, který v § 72 odst. 3 výslovně stanoví, že *jestliže soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí*

o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.

[13] Jestliže tedy předmětné podání nebylo v době, kdy běžela lhůta pro podání správní žaloby doručeno krajskému soudu, či alespoň předáno k poštovní přepravě adresované tomuto soudu (což stěžovatel ani netvrdí), jsou jakékoli úvahy nad tím, kdy případně mohlo být doručeno soudu okresnímu, bezpředmětné. Krajský soud tedy správně uvážil, že pokud ve lhůtě pro podání žaloby (která marně uplynula dne 21. 11. 2016) nebylo podání tomuto soudu doručeno či alespoň prokazatelně odesláno, nemůže být za žádných okolností považováno za včas podanou žalobu proti rozhodnutí žalovaného. Zcela v souladu se zákonem proto krajský soud takové podání odmítl.

[14] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nedůvodnou, nezbylo mu, než ji za podmínek vyplývajících z § 110 odst. 1, *in fine* s. ř. s. zamítnout.

[15] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti procesně neúspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu nenáleží. V případě procesně úspěšného účastníka – žalovaného nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady vznikly. Náhrada nákladů řízení mu proto nebyla přiznána.

[16] Okresní soud ustanovil stěžovateli zástupce z řad advokátů; náklady řízení v tomto případě hradí stát (§ 35 odst. 9 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Výše těchto nákladů v řízení o kasační stížnosti spočívá v odměně advokáta za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) v částce 3.100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů] a v náhradě jeho hotových výdajů v částce 300 Kč za jeden úkon právní služby (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky); celkem tedy 3.400 Kč. Protože zástupce stěžovatele doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, byla takto vypočtená částka podle § 57 odst. 2 s. ř. s. navýšena o částku odpovídající sazbě příslušné daně. Přiznaná odměna včetně daně tedy činí 4.114 Kč a ustanovenému advokátu bude vyplacena z účtu tohoto soudu ve lhůtě uvedené ve výroku tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2018

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu